

MOLDBRIXIA NEWS

MOLDOVA

ITALIA

Notizie dall'Associazione di Promozione sociale MOLDBRIXIA

Anno 2011 – Numero 1

Mărțișorul în Italia

Formația „Mondial”

Muzicanții Pavel Pirau, Alexei Tataru și Victor Moraru sunt disponibili pentru a crea o seara de petrecere, a cânta la nunți și cumătrii. Relații la tel.: 3898397675, 3291079222.

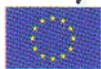

MOLDOVA - ITALY - MOLDOVA

TRANSPORT DE PASAGERI ȘI COLETE

Siguranța-Rapiditate-Comfort

Italy

+393202507636

Moldova

068716880

068153425

Igor

AGENZIE DE TURIZM

- ❖ BILETE DE AVION LA CELE MAI AVANTAJOASE PRETURI
- ❖ ORGANIZAREA CALATORIILOR TURISTICE
- ❖ ORGANIZAREA LUNII DE MIERE

Tel/Fax: 045595999

Cell: 3200942422;

E-mail: biglietti@airglobaltravel.it

MOLDBRIXIA NEWS

Colegiu redacțional: Lilia Bicec, Giacomo Mantelli, Olga Carlan, Licia Lombardo, Cristina Buclis, Ana Curcudel, Danilo Taglietti, Luciano Zanardelli, Valentina Bostan.

Director de proiect – Lilia Bicec - **Associazione Moldbrixia** [moldbrixia@yahoo.it]

EDITORIAL

L'integrazione non è una chimera

Era il mese di novembre 2010. Una manciata di moldavi e italiani sono riuniti nella sala conferenze dell'ACLI di San Polo, a Brescia. Alcuni scettici, altri sicuri delle loro convinzioni. Ma tutti, accomunati dall'idea di creare un'associazione comune.

I moldavi, scombuscolati dagli eventi e dall'instabilità della Moldova, alla vigilia delle elezioni parlamentari, erano alla ricerca di un pilastro su cui reggersi. Ma dove iniziare e da dove partire era difficilmente concepibile. In quei momenti di vera incertezza ci ha porto una mano Giacomo Mantelli, sociologo, dirigente dell'ACLI provinciale di Brescia e presidente del circolo di San Polo. Percependo le nostre incertezze, diventò dall'inizio una guida sicura per tutti noi. E per non vagare troppo nel labirinto della preparazione dei documenti necessari alla registrazione ci venne in aiuto ACLI della provincia di Brescia.

L'Associazione "Moldbrixia" ha iniziato ad incamminarsi per la sua strada con un statuto ben pensato, qualche socio, un direttivo e un presidente. Si poteva paragonare ad un bambino che stava muovendo i suoi primi passi, ma fiducioso di poter raggiungere l'obiettivo. I moldavi venuti in Italia hanno come priorità quella di fare i soldi; non gli interessano riunioni e feste, o quei valori spirituali, che sono rimasti dimenticati nel passato "remoto". Ognuno faccia il proprio dovere, uno di fronte all'altro: io con il mio lavoro, tu con lo stipendio e ringraziando la provvidenza continuiamo a mantenere le distanze, andando avanti, ognuno per la propria strada. Ma passa un anno, poi due, e, a volte passano decenni, durante quali il moldavo si rende conto che l'esodo per lui non è finito quando ha oltrepassato il confine, ma al contrario, diventa sempre più tortuoso. E il rapporto con gli indigeni, all'inizio ufficiale e casto, man mano presenta altre sfumature. Spesso ci accorgiamo che molti figli dei cittadini moldavi parlano meglio l'italiano della lingua madre.

Integrarea nu e o himeră

Era luna lui noiembrie, când o mână de moldoveni și italieni, unii mai sceptici, alții fermi convinși de ideea creării unei Asociații, s-au adunat în sala de conferențe al ACLI din San Polo, Brescia.

Moldovenii debusolați de evenimentele instabile din țară în preajma alegerilor electorale din Moldova erau în căutarea unui pilon de sprijin, dar de unde să înceapă și pe unde să pornească la drumul sigur era greu de conceput în acele momente.

Probabil de aceia Giacomo Mantelli, sociolog și președintele Circolului din San Polo, percepându-ne incertitudinile a propus să ne dea o mână de ajutor în acest început dificil, devenind chiar de la început o călăuză sigură.

Cu un statul bine chibzuit, câțiva asociați și un directiv Asociația „Moldbrixia” a pornit la drum asemenea unui copil care face primii pași lenți dar siguri că va ajunge la obiectivul propus.

Și care oare o fi fiind scopul acestei Asociații, când moldovenii veniți în Italia au primatul să facă un ban, nu întruniri și sărbători, iar de valorile spirituale, să fim serioși, au rămas demult la capitolul „trecut”. Iar italienii care ne-au găzduit, ne-au dat un post de muncă ce mai pot aștepta de la moldoveni dacă nu respect, comportare impecabilă și executarea funcțiilor pe care le-au obținut.

Așa pare la prima vedere: simplu, clar și cuprinzător. Eu sunt un străin, un moldovean, tu ești italian, la tine acasă, și hai să păstrăm distanța. Să ne respectăm pe alocuri, să ne facem datoria unul față de altul: eu cu munca, tu cu salariul și bine merci să mergem tăcuți mai departe, fiecare cu ale lui.

Dar trece un an, doi, iar uneori și decenii în care moldoveanul își dă seama că-i lipește ceva. Că drumul exodului nu s-a terminat în momentul trecerii frontierei, ba din conta începe să fie mai tortuos. Iar acel raport oficial și cast la prima vedere cu băștinașii capătă pe alocuri alte nuanțe. Care sunt ele? Se întrezărește tot mai mult că copiii moldovenilor vorbesc mai bine italiana decât limba maternă, că mamele copiilor basarabeni au raporturi cu profesorii nu mai rele decât italienele.

Le madri di quei bambini bassarabeni, vanno d'accordo con i loro insegnanti quanto i genitori italiani. Appaiono amicizie tra moldavi e famiglie italiane, che si scambiano visite ai compleanni e alle feste. Ai matrimoni si balla la "hora" nelle varie nazionalità, prendendosi per mano e cercando di battere tutti il passo all'unisono. Forse che tra la "badante" straniera e la "nonna" nostrana appaia una confidenza e forse un rapporto più forte della parentela.

In queste circostanze non si chiede una nuova definizione per esprimere le relazioni tra coloro che sono venuti per dare e quelli che hanno ricevuto? Non esiste più un rapporto ufficiale. Ognuno vorrebbe saperne di più sull'altro. E se i soldi vanno e vengono, i valori spirituali rimangono il collante che sostiene e regge una nazione. Quelli portati sull'onda della migrazione non sono spogliati dell'abito culturale, non hanno un'anima austera e fredda, ma portano con loro quel grande patrimonio culturale del paese d'origine. È ormai giunto il momento per un vero scambio culturale, per un'arricchimento reciproco! Conoscendoci meglio, vivremo in pace e in armonia spirituale.

Uno degli obiettivi principali di Moldbrixia è proprio quello di favorire lo scambio culturale. Ma non solo. Ci attiveremo in favore della socializzazione, facilitando contemporaneamente l'integrazione dei moldavi. Un passo importante dell'Associazione, grazie ai rappresentanti delle ACLI di Brescia è stata l'apertura di un Ufficio Consolare di assistenza proprio a Brescia, nel mese di febbraio. Quindi eviteremo quei fastidiosi viaggi dei cittadini moldavi al Consolato di Bologna. Questa forma di assistenza sarà operativa ed opererà ogni due mesi. Il numero di bassarabeni emigrati in Italia è molto alto; in provincia di Brescia sono circa 4000 e purtroppo abbiamo incontrato e incontreremo ancora molte difficoltà. Poi un altro proposito dell'associazione e quello di fare da guida a coloro che si sono fermati nello "stivale" per un anno o due, ma anche a coloro che hanno deciso di rimanere qui, ma sono ai margini della società moldava e non sono ancora integrati in quella italiana. E per essere sicuri dei nostri passi dobbiamo unire la nostra comunità.

Că apar amiciții între familii de basarabeni și italieni, că se frecventează la zile de naștere și la sărbătorile mari, că se fac nunți unde se joacă în horă cu mai multe naționalități, prinzându-se la braț, încercând să bată toți pașii în același unison. Că între „badanta” și „nonna” apare o confidență și o legătură paternă. În acest context oare nu apare întrebarea: ce fel de relații sunt între cei veniți și cei care i-au primit? E un raport oficial? Nu.

E ceva mult mai mult, neobservat la prima vedere, dar unde fiecare în parte ar dori să cunoască mai mult despre celălalt. Și dacă banii vin și se duc, valorile spirituale rămân a fi ancora, bastionul de care se agață o națiune, demonstrând altei națiuni că cei aduși de valul exodului nu sunt despuiați de veșmântul cultural, nu au suflet auster, rece și văduvit, ci din contra poartă cu ei un mare tezaur al culturii din matca care s-au rupt. Și atunci mă întreb: de ce nu facem acest schimb cultural, pentru o îmbogățire reciprocă?

Cunoscându-ne mai bine, că doar în acest mod vom conlocui în pace și înțelegere. De aceea unul din scopurile Asociației este anume schimbul cultural.

Dar nu ne vom opri aici. Căci un alt important pas al Asociației „Moldbrixia” este deschiderea, grație al reprezentărilor de la ACLI din Brescia a unui oficiu pentru asistența consulară la Brescia în luna februarie. Astfel vor fi înlăturate călătoriile de o zi la Consatul de la Bologna. Această formă de asistență va funcționa o dată la două luni. Numărul basarabenilor emigrați în Italia este mare, în provincia Brescia suntem circa 4 000 și din păcate am întâlnit și vom mai întâlni multe dificultăți.

De aceea un alt scop al Asociației este de a fi ghidul indispensabil a celor care s-au oprit în „cizmă” pentru un an sau doi, celor care s-au hotărât să rămână aici, dar s-au rupt de societatea moldovenească și încă nu s-au integrat în cea italiană.

Și ca să fim siguri de pașii noștri trebuie să unim comunitatea într-un nucleu solid.

Un modo efficace per condividere tutti le informazioni sarà il giornale "Moldbixia news". Inizieremo a stamparlo grazie al progetto OIM (Organizz. Internaz. Migrazione). Ci auguriamo che attraverso questa pubblicazione potremo coprire il vuoto di informazione spesso inquietante e doloroso per molti di noi.

Descriveremo gli eventi sociali, la situazione economica e politica della Moldova, le novità legislative che riguardano i moldavi; le notizie trasmesse dall'Ambasciata moldava a Roma e dal Consolato Generale di Bologna, gli eventi culturali che interesseranno la comunità bassarabiana nella città di Brescia e nella provincia.

Lo sviluppo di questa pubblicazione fornirà un percorso certo verso il consolidamento e l'unificazione della nostra comunità, facilitando le vie d'accesso ai servizi utili e necessari per una vita serena e tranquilla lontano da casa.

Per questo, caro lettore, ti invitiamo a fermarti un po' e posare gli occhi su quello che troverai scritto sul primo numero di questo giornale.

Se troverai qualcosa di utile e necessario per la tua famiglia o per te stesso, medita, agisci e risolvi il tuo problema.

Non essere indifferente! Il giornale "Moldbixia news" viene in tuo aiuto!

Lilia Bicec, presidente Associazione italo-moldava "Moldbixia"

Iar pentru a deveni o comunitate stabilă avem nevoie de un organ, de un ziar care să ne oglindească viața socială de aici și să ne ajute a depăși obstacolele întâlnite. Grație Mecanismului de Granturi pentru Diaspora din cadrul Proiectului OIM, finanțat de Uniunea Europeană. ” și această treaptă al urcușului nostru a fost urcată obținând posibilitatea să publicăm bilunarul „Moldbixia news”. Sperăm ca prin acest ziar să acoperim acel vid informațional, deseori deranjant și chinuitor pentru mulți dintre noi. Să creăm și să menținem o rețea informațională prin elucidarea concisă a evenimentelor social economice și politice din Republica Moldova, noutăților legislative cu privire la moldovenii din Italia, știrilor de la Ambasada Moldovei din Roma, de la Consatul General din Bologna, evenimentelor culturale desfășurate de către comunitatea basarabească din orașul Brescia și provincia. Vom promova acțiunile de integrare socială și de schimb culturale între moldoveni și italieni. Apariția acestei publicații deschide o cale largă spre consolidarea și unificarea comunității, conștientizarea și favorizarea căilor de acces la serviciile utile și necesare unui trai departe de casă. Așa dar, dragă cititorule, te invităm să zăbovești un pic cu privirile asupra celor scrise în acest prim număr de ziar. Și dacă ai găsit ceva util și necesar pentru familia ta sau pentru tine personal, meditează, acționează, rezolvă-ți problema. Nu aștepta. Ziarul „Moldbixia news” a venit în ajutorul tău, nu lăsa șansa, nu trece nepăsător peste legile care te protejează, nu fi indiferent...

Lilia Bicec, președinta Asociației italo-moldovenească „Moldbixia”

Tinerii moldoveni au revenit acasă din Japonia,

Aceștia spun că au fost speriați mai mult de radiație, decât de cutremur.

Natalia și Petru, un cuplu de tineri moldoveni au supraviețuit cutremurului din Japonia. Cei doi spun însă că adevăratul calvar pe care l-au trăit, adică frica de radiație, a fost după cutremur. Orașul în care locuia tânăra familie din Moldova este situat la 165 de kilometri de Fukushima.

Mai bine de trei ani, fiica și mama au comunicat și s-au văzut doar pe Skype.

"Numai Dumnezeu știe prin ce-am trecut în aceste zile. N-am dormit deloc. A fost un adevărat coșmar. Slavă Domnului că mi-am văzut copiii acasă. Slavă Domnului! Nu știu cum a fost acolo, dar știu că aici vom avea grijă de ei", a menționat Maria Marcu.

Natalia Cochin a locuit împreună cu soțul său, Petru Alexei, în Japonia, timp de cinci ani. Tânăra familie închiria o cameră într-un cămin studentesc. Când a început cutremurul, ei au ieșit în stradă fără să-și ia măcar o haină mai călduroasă.

"Automobilele din parcare se clătinau, mai să se tamponeze una cu alta. Și era zgomot, pe care nu pot să vi-l redau", a specificat Petru Alexei.

Tinerii spun că adevăratul coșmar a început după cutremur.

În cămin au fost deconectate apa și gazul. Trei zile, Natalia și Petru le-au petrecut în cantina studențească împreună cu alți colegi. Valurile de tsunami nu au afectat prefectura Ibiraki, unde locuiau cei doi tineri moldoveni, dar frica de radiație i-a determinat să părăsească cât mai curând Japonia.

"Atunci a început să ne fie frică, deoarece cutremurul îl mai suportăm, dar de **radiație** nu poți să te ascunzi și nu poți să fugi de ea. Am stat în casă, purtam măști și eram mereu îmbrăcați, când ieșeam afară, dar mai mult stăteam în casă. Și am astupat toate sursele de ventilație", a declarat Natalia Cochi, martor al cutremurului din statul nipon.

Natalia speră să se întoarcă în Japonia, ca să-și ia diploma de studii. Ea a absolvit Facultatea de Relații Internaționale a Universității din Tsukuba, una dintre cele mai importante din această țară.

Relatează P
UBLIKA TV

Mărțișorul în Italia

Schimb cultural

Comunitatea moldovenilor din Brescia s-a întrunit recent într-o manifestare festivă cu o triplă destinație: Mărțișorul, sosirea primăverii și 8 martie. Festivitatea, deschisă de tânăra Cristina Bucliš, a început cu cei mici, adevărați vestitori ai primăverii: Antonela-Daniela Prida, Anastasia Tataru, Tudorița Lupei, Loredana Tuguțcaia, Iulian Păduraru și Gianlorenzi Paglia (în foto) sunt copiii cetățenilor din Republica Moldova care locuiesc acum în Brescia. Ei au declamat poezii, au cântat și i-au energizat pe toți cei prezenți în sală. Mărțișorul nu este marcat oficial în Italia, dar anumite pagini din istoria romanilor ne arată că această tradiție își trage originea din trecutul nostru comun. Istoria spune că sărbătoarea mărțișorului vine din timpurile romanilor cu numele antic de Martino. Astfel, la această sărbătoare au fost foarte binevenite mărțișoarele trimise de acasă, de la Chișinău, pentru toți cei prezenți. Oricum, sosirea primăverii rămâne un liant între românii din Moldova și italieni, pentru că în Italia în aceapă perioadă se desfășurau Zilele Carnavalului, iar la noi, în Moldova – Zilele Mărțișorului. Asociația italo-moldavă «Moldbrixia» care a organizat sărbătoarea, a invitat nu numai exponenții comunității moldovenilor dar și cetățenii italieni care simpatizează tradițiile noastre. La festivitate au fost făcute urări pentru femeile prezente, dar și pentru alte basarabence aflate în Italia, precum și pentru toate femeile din Moldova, care luptă zi cu zi pentru bunăstarea copiilor, a familiei, a țării. Dorul de casă al bresciencelor din Moldova a fost alinat de cântecele românești interpretate cu foc de către Pavel Pirau, Victor Moraru și Alexei Tataru. Horele lor i-au unit pe italieni și moldoveni în cercuri de bunăvoință, iar cântăreața bresciană Roberta Pompa, (în poză) cunoscută de italieni cu numele de Maya, a făcut o frumoasă completare acestei festivități.

Într-un ceas bun „Moldbrixia news”

„Este un prilej deosebit de plăcut să observăm că tot mai mulți cetățeni moldoveni se implică în diferite proiecte pentru a contribui la binele societății din care vin. În acest mod ei demonstrează că sunt patrioți adevărați și chiar fiind departe de casă întreprind eforturi de a îmbunătăți imaginea țării.

Dorința de a face ceva frumos pentru poporul tău te înalță și te face să te simți util și împlinit. Mulți sunt cei care renunță la ideea de a se întoarce în Moldova și puțini sunt cei care înțeleg că bunăstarea țării depinde de contribuția și suportul fiecăruia din noi.

Ne bucură mult inițiativele cetățenilor noștri și ale Președinților de Asociații, în special, de a scrie un gând frumos adresat conaționalilor lor, de a se implica activ în viața comunității și de a purta numele țării noastre și peste hotarele ei.

Ambasada Republicii Moldova în Republica Italiană își exprimă aprecierea față de proiectul admirabil al asociației „Moldbrixia”, conceput ca un editorial informativ care poartă denumirea de „Moldbrixia news”, și care își propune publicarea informațiilor cu referință la evenimentele de natură socială, economică și politică atât din Republica Moldova cât și din Republica Italiană.

Nutrim speranța că această inițiativă va fi una de bun augur pentru activitatea acestei Asociații și va servi drept exemplu pentru întreaga comunitate moldovenească din Republica Italiană”

Cu respect,

Echipa Ambasadei Republicii Moldova în Republica Italiană

E' con vero piacere che faccio gli auguri alla Associazione Moldbrixia e, in special modo, a questo strumento informativo nato con l'ambizione di favorire lo scambio culturale fra cittadini italiani (in particolare bresciani) e cittadini moldavi. Nei mesi scorsi ho avuto la opportunità e la fortuna di conoscere tante persone, originarie della Moldova, attorno a questo progetto, che ha l'obiettivo di far conoscere di più i nostri rispettivi paesi, le nostre tradizioni, la nostra storia. Conoscere queste belle persone mi ha fatto conoscere un po' di più la Moldova, ne sono contento e mi è anche venuta voglia di fare un viaggio in questo lontano paese. Credo che solo in questo modo, conoscendoci, potremo contribuire a costruire una città, una vita e una convivenza serena e di qualità. Ci sono ancora troppe paure, troppe difficoltà e troppe carenze che a volte rendono difficile e complessa la realizzazione di una società positivamente multiculturale. Da oggi anche noi proviamo a fare qualcosa per migliorare. Le idee sono tante: servizi e informazioni da offrire agli immigrati, proposte turistiche e culturali, opportunità di lavoro e di impresa da scoprire in Italia e in Moldova e così via.

Ho chiesto ed ottenuto che la mia Associazione di riferimento, l'A.C.L.I. di Brescia, ci aiutasse e supportasse in questo cammino: la nostra è una associazione di lavoratori cristiani che da molti anni opera in ambito sociale per aiutare le persone e per contribuire a farle crescere come cittadini. Siamo nati e presenti particolarmente in Italia, ma abbiamo sedi anche in tanti paesi del mondo (siamo presenti anche a Chișinău), dove svolgiamo in particolare servizi di assistenza fiscale e previdenziale attraverso i patronati. E' anche a nome delle ACLI quindi, che rivolgo a tutti i lettori un saluto beneaugurante, in attesa magari di imparare qualche parola nuova in lingua rumena.

Auguri !

Giacomo Mantelli

Dumneavoastră întrebați, revista Vă răspunde:

Concessione della cittadinanza italiana

LEGEA CU PRIVIRE LA CETĂȚENIA ITALIANĂ N.91 DIN 5 FEBRUARIE 1992, prevede că cetățeanul străin căsătorit cu un cetățean italian, poate dobândi cetățenia italiană. Cu condiția să aibă viză de reședință în Italia, cel puțin 2 ani, din ziua căsătoriei.

În această perioadă nu ar trebui să intervină dizolvarea căsătoriei, anularea sau încetarea efectelor civile ale căsătoriei și nu trebuie să existe o separare legală.

CONCESSIONE DELLA CITTADINANZA AGLI STRANIERI CONIUGATI CON CITTADINI ITALIANI.

Possono richiedere la **Cittadinanza Italiana ai sensi dell'art. 5 della Legge 5 febbraio 1992, n. 91** gli stranieri coniugati civilmente con cittadini italiani e legalmente residenti in Italia per almeno 2 anni successivi al matrimonio.

In caso di figli nati o adottati dai coniugi la residenza legale necessaria è di 1 anno.

All'atto della presentazione dell'istanza devono essere presentati i seguenti documenti:

- Modulo di domanda compilato in tutte le sue parti, completo di firme e con marca da bollo da € 14.62
- Estratto dell'atto di nascita legalizzato munito di traduzione legalizzata.
- Certificato penale del paese di origine (e degli eventuali Paesi terzi di residenza) legalizzato e munito di traduzione legalizzata.
- Copia integrale dell'atto di matrimonio emessa in data recente.
- Certificato di cittadinanza italiana del coniuge.
- Certificato di stato in vita del coniuge.
- Certificato storico di residenza.
- Stato di famiglia.
- Atto integrale di nascita dei figli nati dal matrimonio.
- Certificato del casellario giudiziale e dei carichi pendenti in Italia
- Fotocopia di un documento in corso di validità.
- Fotocopia del Permesso di Soggiorno o attestazione di soggiorno per comunitari.
- Ricevuta del versamento del contributo di 200 € (come da facsimile riportato all'interno del modulo di domanda)

Occorre inoltre effettuare un versamento di 200 € (mod. 451) sul C/C n. 809020 intestato a:

MINISTERO INTERNO D.L.C.I. - CITTADINANZA con causale:

"Cittadinanza –contrib.di cui all'art. 1,comma 12, legge 15 luglio 2009, n. 94"

(*) Il materiale è stato selezionato da Elena Sova, laureata in giurisprudenza

Diritto alla maternità delle donne immigrate

La donna immigrata che **lavora** gode degli stessi diritti di una lavoratrice italiana in tema di maternità, la cui tutela è regolata in base al tipo di lavoro.

La lavoratrice dipendente regolare

- ha diritto al congedo di maternità
- può chiedere anche il congedo parentale
- ha diritto dopo la nascita del bambino a due ore di riposo al giorno per allattamento se lavora almeno sei ore al giorno e ha diritto anche a permessi per malattia del bambino
- non può essere licenziata dall'inizio della gestazione fino al compimento di un anno di età del bambino, salvo per giusta causa

La **collaboratrice domestica** ha diritto al congedo di maternità e per ottenerlo deve avere almeno sei mesi di contributi settimanali nell'anno precedente oppure un anno di contributi nel biennio che precede l'inizio del periodo di astensione. Se la gravidanza è iniziata all'interno del rapporto di lavoro non può essere licenziata fino al 3 mese dopo il parto.

Infine come accade anche per le donne italiane, l'immigrata con figli, **senza lavoro** o comunque con un reddito basso, può richiedere un assegno di maternità, ma deve essere in possesso della carta di soggiorno.

Il modulo di domanda, disponibile presso gli uffici INPS e sul sito dell'Istituto www.inps.it, nella sezione "moduli", va presentato agli uffici INPS più vicini all'abitazione della madre.

Le donne che non hanno diritto all'assegno erogato dallo Stato possono richiedere un trattamento analogo al comune di residenza, che può corrispondere l'assegno per un massimo di 5 mesi per ogni bambino

L'assegno dei Comuni è concesso alle madri il cui reddito familiare non superi il tetto previsto dall'ISE (per il 2008 è di 31.223,51 euro, relativo ad un nucleo di tre persone).

Entrambe le prestazioni, non cumulabili fra loro, vanno richieste entro 6 mesi dalla nascita del figlio o dall'ingresso in famiglia del bambino adottato/affidato e vengono pagate dall'Inps tramite assegno bancario spedito al domicilio della madre o con accredito su conto corrente bancario

L'indennità, a carico dell'Inps e anticipata dal datore di lavoro, è pari all'80% della retribuzione media giornaliera o del reddito in caso di lavoro autonomo o di libera professione.

I contratti collettivi nazionali di lavoro, in genere, garantiscono l'intera retribuzione impegnando il datore di lavoro a pagare la differenza. L'indennità viene corrisposta alla lavoratrice anche **per interruzione di gravidanza intervenuta dopo il 180° giorno dall'inizio della gestazione.**

Testo Unico sulla maternità D.Lgs.n.1051 del 16 marzo 2001

Decreto legge n.151/2001

Legge 29 dicembre 1987,n.546

Legge 30 dicembre 1971,n.1204 D.PR 25/11/76

Femeile emigrate care lucrează în Italia, (cu acte în regulă, contract de muncă) au aceleași drepturi ca și femeile italiene, în privința concediului de maternitate. Pentru a beneficia de dreptul la concediul de maternitate și pentru al obține trebuie să aibă cel puțin șase luni de contribuții săptămânale plătite în anul precedent sau doi ani înainte de începutul perioadei de abținere. În cazul în care sarcina este inițiată în cadrul raportului de muncă, lucrătorul nu poate fi demis până la trei luni după nașterea copilului. În cele din urmă, așa cum este cazul pentru femeile italiene, emigranții cu copii, fără munca sau cu venituri mici pot beneficia de o alocație de maternitate, dar trebuie să dețină un permis de ședere de lunga durată (fosta carta di soggiorno).Femeile care nu se bucură de alocații din partea

Statului italian, pot beneficia de același tratament din partea primăriei la locul de reședință (nu toate primăriile garantează acest drept emigranților care sunt în posesia permisului de ședere) pe o perioadă de 5 luni pentru fiecare copil.

Cererea poate fi depusa la oficiului INPS din localitate, modelul cererii poate fi scos de pe situl www.inps.it.

Femeile care nu beneficiază de alocații din partea Statului italian, pot beneficia de același tratament din partea primăriei la locul de reședință (nu toate primăriile garantează acest drept emigranților care sunt în posesia permisului de ședere) pe o perioadă de 5 luni pentru fiecare copil.

Ambele remunerări, trebuie să fie solicitate în termen de 6 luni de la nașterea copilului sau de la intrarea în familie a copilului adoptat / de încredere și sunt plătite de către INPS prin cec trimis pe adresa mamei sau creditate în contul bancar.

(*) Il materiale è stato selezionato da Elena Sova, laureata in giurisprudenza

Anunț

Serviciu consular la Brescia

Serviciul Consular al Republicii Moldova de la Bologna se va deplasa o dată la două luni la Brescia, str. Corsica 165, (sediul ACLI) de la orele 09.00 13.00. Actele perfectate se vor elibera după orele 16.00.

Prima audiență a avut loc la 26 februarie, următoarele vor fi:

.sâmbătă - 30 aprilie

.sâmbătă – 25 iunie

.sâmbătă – 27 august

.sâmbătă – 29 octombrie

.sâmbătă – 17 decembrie

Cum ne integrăm

Desiderio di studiare in Italia

Prima di iniziare questo articolo voglio ringraziare la mia famiglia per il supporto che mi ha offerto per essere arrivato dove sono adesso. È un ringraziamento speciale a mia madre, che voleva tanto vedermi studiare in Italia, ma non è riuscita a vedere realizzato il suo desiderio.

La mia storia inizia ormai nel lontano 2008, più o meno in aprile, dopo aver fatto il mio primo viaggio a Bucarest per fare la prescrizione all'università tramite il Consolato italiano. A quei tempi non c'era nessun ufficio consolare a Chisinau, perciò dovevi farti 10 ore di pulmino per raggiungere la capitale rumena. Alle 7:00 o anche prima le persone iniziavano a fare la fila all'ingresso del Consolato. Erano quasi tutti cittadini moldavi. C'erano tanti che non avevano nemmeno l'appuntamento, ma speravano comunque di entrare. Il 99,9% delle persone presenti erano lì per fare richiesta del visto per i diversi motivi. Tra loro c'eravamo anche noi; gli studenti. Le prime volte c'era andata bene, perché ci avevano riservato una fila solo per noi ed entrammo senza fare la coda. Alla fine d'agosto, dopo aver superato un gran numero di ostacoli burocratici presentati dagli istituti moldavi, rumeni e italiani andai per quell'anno l'ultima volta a Bucarest per fare finalmente la richiesta del visto d'ingresso per motivi di studio. Ci misero nella fila principale. Prima entrarono quelli che dovevano fare richiesta del visto d'ingresso per ricongiungimento familiare, dopo per il lavoro autonomo, e infine seguirono quelli con il contratto di lavoro subordinato e così via. Verso le 14:00 eravamo rimasti solo noi, che volevano fare richiesta del visto per motivi di studio, oltre agli autisti dei camion. A quell'ora gli addetti agli sportelli sono spariti. Verso le 15:00 tornò il personale allo sportello ed iniziarono a ricevere le richieste. Ci dissero che dovevamo parlare solo in italiano; era un requisito necessario per ottenere il visto per motivi di studio. Ho fatto un po' di fatica, ma il mio italiano era comprensibile, perciò non ho avuto problemi. Tra i documenti avevo anche una fideiussione bancaria liberata da una delle più grandi banche di Brescia, che dimostrava che disponevo dei fondi necessari richiesti dal bando. Me la restituirono dicendomi che non andava bene e che dovevo portare dei "Traveler's Check". Mi dissero di portargli entro l'indomani la fotocopia dei Traveler's Check per un certa somma, firmati da me. Ho provato a insistere, ma mi sono reso conto che era inutile. Dopo aver fatto la richiesta dovevamo sostenere un colloquio in lingua italiana con un ufficiale del consolato. Ad un altro sportello ci chiamava uno per uno un signore gentile, vestito con camicia e cravatta. Personalmente mi fece domande abbastanza facili: "In che città vai a studiare? Che facoltà hai scelto? Chi ti ospiterà?" Per finire mi aveva dato un articolo di un Dlgs. sull'immigrazione in Italia. Mi fece leggere quell'articolo e poi mi chiese cosa avessi capito. Gli spiegai in parole povere ed intuitivamente le informazioni percepiti, mi fece un cenno di assenso e mi disse che ero libero e che dovevo tornare all'indomani per verificare se mi avessero dato il visto o no ... Erano già le 18:00 quando sono uscito dal Consolato. Era troppo tardi, perciò decisi di fare il giro delle banche il giorno seguente. La mia giornata iniziò alle 9:00 del mattino e finì alle 18:00, quando finalmente trovai questi dannati Checks e stavo con fare vittorioso e con le fotocopie in mano davanti al Consolato italiano. Non riuscii invece a trovare nessuno. Decisi di tornare il giorno dopo e così iniziò la ricerca di un albergo. Alla fine trovai una persona di Bucarest che mi offrì un posto per dormire. Il giorno dopo mi svegliai e corsi subito al Consolato. Sono capitato proprio con la stessa persona allo sportello, che il giorno prima aveva ricevuto la mia richiesta. "Perché non sei venuto ieri a prendere il tuo visto? Era già pronto." "Ma lei mi aveva detto che non me l'avrebbe dato finché non le avessi portato i Traveler's Check." A quel punto gli ho dato le fotocopie. Le prese con un sorriso ironico, dandomi il mio passaporto. Neanche adesso non ho ancora capito perché mi fecero perdere un giorno intero se comunque mi avevano già fatto il visto d'ingresso senza vedere prima quelle fotocopie. Ma in quel momento ero troppo felice per pensare a queste cose. Presi il primo volo da Bucarest a Verona, e il giorno seguente ero già all'aeroporto Valerio Catullo. Qui mi stavano aspettando i miei zii che dopo avermi fatto vedere Sirmione mi ospitarono a casa loro facendomi poi vedere quella che sarebbe stata la mia stanza per l'anno successivo. Il 2 di settembre feci il test d'ingresso alla Facoltà di Ingegneria

dell'Università degli Studi di Brescia. L'ho passato senza grandi problemi, perciò iniziai a frequentare i corsi. Il primo semestre avevo un continuo e infinito mal di testa, perché il mio italiano non era abbastanza flessibile per seguire e capire tutto quello che dicevano i docenti universitari. Anche se parlavo italiano, pensavo ancora in rumeno; perciò mi ci voleva un po' affinché potessi fare la traduzione. I primi esami non li passai con dei voti alti, ma ero comunque felice di averli passati.

Prima di arrivare in Italia, tutti mi dicevano che i ragazzi italiani erano arroganti, che ti prendono sempre in giro e che se non sei abbastanza sveglio per rispondere alle loro battute, non ti rispettano molto. Non so in quale parte dell'Italia siano state le persone che mi hanno raccontato tutto questo, ma io ho incontrato un gruppo di compagni molto amichevoli, che mi hanno aiutato un sacco, soprattutto all'inizio ad apprendere meglio l'italiano. Già nel primo anno abbiamo fatto qualche cena di gruppo. È stato bellissimo. Ora mi sento orgoglioso dei miei studi, sentendomi anche un esempio di integrazione e sono del parere che le persone di culture e ideologie diverse possono avere una convivenza tranquilla avendo rispetto reciproco.

Constantin Colun, studente della Facoltà di Ingegneria-Università di Brescia.

Conosciamo Brescia

Brescia ... Parliamo di questa nostra città senza essere dei grandi storici, ma solo comuni cittadini. Tutti noi lavoriamo e viviamo in questa città o nella sua provincia, eppure la conosciamo poco ... E allora, parliamone ...

Adagiata nell'Alta Valle Padana, ai piedi delle Prealpi ed incastonata nel bel mezzo di tre laghi (Garda, Iseo e Idro) emerge questa cittadina di 196.923 abitanti che vanta un passato antico e glorioso. La leggenda narra che il fondatore della città fosse stato il mitico Ercole (per chi non lo sapesse Ercole nella mitologia greco/romana era considerato un semidio).

Brescia vanta tanti fondatori, tra quali Troe (di Troia), Tiras (nipote di Noe) Cidno (re dei liguri) e gli etruschi. I romani ebbero un ruolo importante nella storia della città. Nel 225 a. C., secondo lo storico romano Tito Livio, la città prende il nome di Brixia che vorrebbe significare fortezza (brig). Nel 49 a.C con Giulio Cesare, Brixia ottiene la piena cittadinanza Romana (in pratica non serviva più il permesso di soggiorno). Seguirono alcuni secoli di pace, ma purtroppo nel 476 d.C tutto questo finì: arrivarono i barbari! Prima gli Eruli del re Odoacre, poi gli Ostrogoti del re Teodorico poi i Bizantini di Narsete ed infine i Longobardi del re Alboino.

E costoro non vennero in pochi; secondo le cronache di quei tempi erano circa in 300.000 (un vero esodo). I Longobardi per circa due secoli dominarono, ma poi arrivarono i Franchi di Carlo Magno, che li vinse e regnò fino all'anno 888 d.C. Iniziò per Brixia un periodo di decadenza. Proclamatosi comune autonomo (di parte Guelfa) già nel XII secolo, fu attaccata e conquistata da Federico I di Svevia detto "il Barbarossa" e successivamente finì sotto la dominazione viscontea. E poi, ancora nel 1426, tra i Domini di Terraferma della Repubblica di Venezia successivamente venne annessa al Regno Lombardo-Veneto. Durante il Risorgimento fu teatro delle dieci giornate di Brescia, per poi arrivare all'annessione al Regno d'Italia nel 1860.

Rubrica a cura di Danilo Taglietti

Noutăți din Moldova.

Prima fază de implementare a Planului de acțiuni pentru liberalizarea regimului de vize cu Uniunea Europeană, semnat la Chișinău în ianuarie, ar putea fi finalizată de Republica Moldova până la sfârșitul anului

Până la finele lui 2011, Țara noastră ar putea primi chiar și direcțiile celei de-a doua părți din plan. Anunțul a fost făcut recent de către președintele interimar, Marian Lupu, la întoarcerea din vizita oficială pe care a efectuat-o, timp de trei zile, la Bruxelles. Lupu a mai anunțat că autoritățile moldovene au primit deja un set de recomandări, care urmează a fi realizate pentru începerea negocierilor pentru un Acord de liber schimb și aprofundat cu Uniunea Europeană.

“Este vorba despre un set de recomandări tehnice, ce țin de controlul sanitar și fitosanitar, mecanisme de ordin financiar și altele”, a precizat liderul democrat.

Potrivit lui Lupu, oficialii de la Parlamentul European și Comisia Europeană au reiterat că își doresc să vadă Moldova ca pe un partener stabil.

“Pentru aceasta este nevoie ca șeful statului să fie ales și reformele începute de AIE (Alianța pentru Integrare Europeană) să continue, acest mesaj l-au transmis colegii europeni”, a mai spus Marian Lupu.

Aceasta a fost prima vizită a lui Marian Lupu la Bruxelles, în calitate sa de speaker și președinte interimar. Din delegația moldovenească au făcut parte reprezentanți de la toate fracțiunile parlamentare

Știrea Zilei

Liberalizarea costă bani

Republica Moldova are nevoie de cel puțin 39 de milioane de euro pentru a implementa planul de acțiuni privind liberalizarea regimului de vize cu Uniunea Europeană. Declarația a fost făcută de viceministrul de Externe Natalia Gherman, în cadrul unor audieri organizate de Comisia parlamentară pentru politică externă. Oficialii europeni așteaptă prima dare de seamă din partea autorităților moldovene la începutul lunii mai, în cadrul reuniunii Consiliului de Cooperare Republica Moldova - Uniunea Europeană.

Țara noastră nu are bani pentru a realiza reformele impuse de oficialii europeni și, de aceea, îi cere tot de la Uniunea Europeană.

După ce va examina darea de seamă a autorităților moldovene, Comisia Europeană va prezenta propriul raport privind reformele din țara noastră, ceea ce va constitui trecerea la cea de-a doua etapă de implementare a planului de acțiuni. Unii membri ai Comisiei parlamentare pentru Politică Externă privesc cu scepticism termenul care ni s-a oferit pentru realizarea primei etape.

Republica Moldova a primit planul de acțiuni privind liberalizarea regimului de vize cu Uniunea Europeană la 24 ianuarie. Anterior, autoritățile au promis că până la sfârșitul anului 2012 cetățenii moldoveni vor circula liber în Europa.

Moldovenii care muncesc în Europa nu mai pot primi colete cu mâncare de acasă

Și asta pentru că **vameșii din România** interzic transportarea produselor ușor alterabile sau în cantități mari. Reprezentanții vămii regionale Iași spun că în acest fel încearcă să combată contrabanda.

Potrivit statisticilor, fiecare al treilea moldovean beneficiază într-o măsură oarecare de banii trimiși de peste hotare. În aceste condiții, apropiații obișnuiau să-i mulțumească pe cei care-i întrețin cu produse alimentare din Moldova, cum ar fi peștele sărat, salamul, bomboanele sau vinul de casă. Acum însă lucrurile s-au schimbat.

Pentru a preveni confiscarea unor colete, șoferii sunt nevoiți să verifice toate pachetele pe care le transportă în Italia, Franța, Spania sau Portugalia. Vameșii români au recunoscut că aplică restricții, dar au și argumente.

Biroul de Statistică nu deține informații privind numărul moldovenilor stabiliți în Occident. Potrivit datelor oficiale, doar în 2010 emigranții au trimis în țară peste un miliard 300 de milioane de dolari.

Publika.md

Tariful la gazul natural pentru consumatorii finali a fost majorat în medie cu 12,2 la suta, iar pentru populație cu 14,3

Agentia Nationala pentru Reglementare în Energetica (ANRE) a aprobat un nou tarif pentru gazele naturale, în medie cu 12,2 la suta mai mare decât cel actual, respectiv 4599 lei pentru o mie de metri cubi.

Populația va plăti cu 659 lei mai mult pentru gazul natural, 4777 lei pentru o mie de metri cubi, la un consum lunar de până la 30 de metri cubi, iar persoanele cu un consum lunar de peste 30 de metri cubi vor achita 5146 lei pentru o mie de metri cubi, cu 610 lei mai mult decât plătește în prezent.

Numărul coletelor transmise legal a crescut

Numărul coletelor trimise, dar și primite legal, din străinătate, de moldoveni, pe parcursul anului trecut, a crescut cu 50 la sută. O arată datele întreprinderii de stat, Poșta Moldovei. Potrivit acestora, moldovenii aflați peste hotare trimit, cel mai des, rudelor din țară haine și cadouri. În ultimul timp, tot mai mulți moldoveni apelează la serviciile legale de expediere și recepționare a coletelor.

Alți oameni însă fac cumpărături prin intermediul site-urilor din străinătate și primesc lucrurile achiziționate prin poștă.

La Chișinău a avut loc inaugurarea cantinei sociale și a centrului de comunicare „Regina Pacis” pentru persoane defavorizate

Cantina socială, care va oferi zilnic câte 400 de prânzuri calde pentru bătrânii și persoanele defavorizate din Chișinău, și centrul de comunicare au fost deschise la 17 martie de Fundația „Regina Pacis” din Italia.

Președintele Fundației, Mons. Cesare LODESERTO, a menționat că această casă este a tuturor - a celor care au nevoie de ajutor și a celor care îl pot oferi. El susține că acest proiect este rezultatul angajamentului asumat de „Regina Pacis” în urmă cu 10 ani, când a venit în Moldova. În această perioadă voluntarii de aici au împărțit oamenilor săraci peste 700 de mii de prânzuri și tot atâtea kg de pâine.

Ambasadorul Extraordinar și Plenipotențiar al Republicii Italiei în Moldova, E.S. Stefano De LEO, a afirmat că acest centru este un semn de solidaritate a Italiei cu Republica Moldova în drumul ei spre integrarea în Uniunea Europeană. Stefano De LEO a menționat că în aceeași zi Italia a împlinit 150 de ani de la constituire, iar comunitatea italienilor din Moldova a decis să marcheze evenimentul prin inaugurarea la Chișinău a unei instituții sociale.

Serviciul de Presă „Regina Pacis

Liderii partidelor care au acces în Parlament, ar putea juca teatru pe scena Națională din Bălți

Cei patru principali actori politici de la Chișinău au toate șansele să se mute pe scena Teatrului Național „Vasile Alecsandri” din Bălți și să se aleagă cu roluri importante în spectacole. Directorul Naționalului din Bălți, actorul și regizorul Anatol Răcilă, a spus pentru DECA-press că i-ar accepta în trupa de actori pe Marian Lupu, Mihai Ghimpu, Vlad Filat și Vladimir Voronin – liderii celor patru partide care au acces în Parlament. Dacă ar fi să-i angajeze în roluri, Răcilă a spus că îl vede pe Vlad Filat în pielea lui Don Quijote pentru că s-ar încadra perfect în acest rol. „Lui Marian Lupu i-aș da rolul lui Faust pentru că ceea ce face pe scena politică i se potrivește pentru acest rol, iar pe Mihai Ghimpu îl văd în rolul Ilenei Consânzene sau în cel al Revizorului”, a mai spus Anatol Răcilă. „Cât privește Vladimir Voronin, încă nu s-a născut acel dramaturg care să scrie o piesă în care am găsi un rol potrivit pentru liderul comuniștilor”, a declarat directorul teatrului bălțean. Anatol Răcilă este director al Teatrului Național „Vasile Alecsandri” din Bălți de circa 20 de ani și face teatru de 35 de ani. În toamna anului trecut a fost decorat de Mihai Ghimpu cu „Ordinul de Onoare.

DECA – press

Test di italiano per stranieri: ecco come funziona.

ISTRUZIONI PER L'USO. Dal 9 dicembre 2010 per ottenere il permesso di soggiorno CE per soggiornanti di lungo periodo, già carta di soggiorno, sarà necessario superare un esame di lingua italiana. Lo stabilisce un decreto ministeriale del 4 giugno 2010, pubblicato lo scorso 11 giugno sulla Gazzetta Ufficiale. Nel decreto, emanato dal ministero dell'Interno di concerto con il ministero Istruzione, dell'Università e della Ricerca, vengono spiegate le modalità operative per lo svolgimento del test, già previsto nel ddl 733-bis approvato nel luglio 2009, il cosiddetto “pacchetto sicurezza”. Il test – si legge – dovrà verificare “un livello di conoscenza della lingua italiana che consente di comprendere frasi ed espressioni di uso frequente in ambiti correnti, in corrispondenza al livello A2 del Quadro comune di riferimento europeo per la conoscenza delle lingue approvato dal Consiglio d'Europa”. Il test di lingua si va a sommare a una procedura già abbastanza complessa: l'ottenimento del permesso di lungo periodo – documento senza scadenza, comunque da rinnovare ogni cinque anni – è subordinato a una regolare presenza sul territorio di almeno 5 anni, senza assenze superiori ai 10 mesi complessivi. La richiesta, da inoltrare alla Questura competente, che dovrebbe rispondere dopo 90 giorni, deve rispettare diversi requisiti: occorre avere un reddito non inferiore all'importo annuo dell'assegno sociale, dimostrabile presentando le buste paga dell'anno in corso, e si deve documentare la propria situazione in ambito penale. Nel caso di richiesta per i familiari, è necessario certificare la disponibilità di un alloggio idoneo, i cui parametri saranno accertati dall'Azienda unità sanitaria locale (Asl) competente, oltre a fornire un attestato anagrafico, tradotto e validato dall'autorità consolare nel Paese di appartenenza o di stabile residenza dello straniero. Tutto questo è accompagnato da una spesa di circa 70 euro: 27,50 euro per bollettino postale di pagamento del permesso di soggiorno elettronico, 14,62 euro per il contrassegno telematico, e 30 euro per la raccomandata, per un totale. Da dicembre oltre a queste pratiche si dovrà sostenere un test di lingua italiana, e superarlo con un punteggio minimo di ottanta su cento. La richiesta di partecipazione alla prova dovrà essere presentata “con modalità informatiche alla prefettura territoriale competente in base al domicilio del richiedente”, che sarà convocato entro sessanta giorni. Il test si svolgerà tramite modalità informatiche o – su richiesta dello straniero – prove scritte. Il contenuto delle prove che compongono il test, i criteri di assegnazione del punteggio e la durata della prova vengono stabiliti da uno dei quattro enti di certificazione in convenzione con il ministero dell'Interno: l'Università di RomaTre, l'Università per stranieri di Perugia, l'Università per stranieri di Siena, e la Società Dante Alighieri. Entro la fine dell'estate queste strutture dovranno presentare un unico test, così da razionalizzare i criteri e gli standard con cui poi le questure giudicheranno la conoscenza linguistica. Non tutti però dovranno effettuare l'esame: saranno esentati i figli minori di 14 anni e chi presenta gravi problemi di apprendimento linguistico, per età, handicap o patologie, certificati da un medico. Lo stesso, come si legge nell'articolo 4 del decreto, per i possessori di un certificato di conoscenza dell'italiano a livello A2, di un diploma di scuola media o superiore ottenuto in un istituto italiano, oppure chi frequenta un corso universitario, un dottorato o un master, oltre che dirigenti, professori universitari, traduttori, interpreti e giornalisti entrati in Italia “fuori quota”.

Mileștii Mici - “Le cantine più lunghe...”

La località di Mileștii Mici situata a soli 18 chilometri dalla capitale Chisinau è stata recentemente iscritta nel Guinness dei Primati per possedere le più lunghe gallerie per la conservazione dei vini! Degli originali 250 chilometri sotterranei totali adattati a questo scopo circa 120 di essi sono attualmente in esercizio. La storia narra che la creazione di questi sotterranei nacque in origine per l'attività estrattiva della pietra nel sottosuolo da parte degli abitanti del villaggio, si calcola che questa attività abbia aperto complessivamente addirittura 400 chilometri di cunicoli. Oltre 2.000.000 di bottiglie sono conservate nel sottosuolo di Mileștii Mici di cui la maggior parte sono di vino rosso. Il giro della cantina può essere fatto in auto, ma è molto più piacevole fare una passeggiata attraverso le vie che portano i nomi dei vini - **Cabernet, Aligotè, Feteasca**, ecc.

La Repubblica Moldova

...è uno Stato dell'Europa orientale racchiuso tra la Romania e l'Ucraina.

Si tratta di uno stato senza sbocco al mare.

Ha una popolazione stimata di circa 4.320.490 abitanti. Già parte del Principato di Moldavia, nel 1812 entro a far parte dell'Impero Russo; in seguito alla dissoluzione di questo, nel 1918 entro a far parte della Romania andando a riunire nuovamente la Moldavia storica.

Venne nuovamente annessa dall'Unione Sovietica nel 1940 subendo diverse traversie durante la seconda guerra mondiale. Dal 1944 al 1991 fu una Repubblica Socialista Sovietica. Il 27 agosto 1991 dichiarò l'indipendenza dall'Unione Sovietica.

Capitale dello stato e la città di Chișinău con una popolazione stimata di 780.300 nel 2007. La Moldavia è una repubblica parlamentare, l'attuale Capo di Stato è Marian Lupu, che sta svolgendo le sue funzioni ad interim in quanto Presidente del Parlamento; il Primo Ministro è Vlad Filat, che detiene l'incarico dal 17 settembre 2009. Dall'indipendenza la Moldavia è ufficialmente uno Stato neutrale.

Chisinau è la capitale della Repubblica Moldova, posizionata al centro della regione storica denominata **Bessarabia**, Chisinau si erge lungo il corso del fiume Bâc

